

คำขานนาค คำขอบวช ธรรมยุติกนิกาย (เอส่าหัง)

บวชวัดป่า

สืบสานปณิธานพระรุดงคกรรมฐาน
www.buatwatpa.com

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบเอสาหัง

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับเครื่องสักการะและผ้าไตรอันประนมมือเข้าไปในสังฆสนนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัว ด้านซ้าย นำเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌายะ กราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง แล้วคุกเข่าอุ้มผ้าไตร ประนมมือเปล่งวาจาถึงสรณะและขอบรรพชาด้วยภาษามคธ หยุดตามจุดจุลภาค ว่า

เอสา^บหัง ภั^บนเต, สุ^บจิระปะ^บรินิพพุ^บตัมปิ, ตัง ภา^บคะวัน^บตัง สะระณัง คัจ^บฉามิ,
ธัม^บมัญจะ ภา^บกขุสัง^บฆัญจะ, ละ^บเภยยา^บหัง ภั^บนเต, ตัสสะ ภา^บคะวะ^บโต,
ธัม^บมะวิ^บนະเย ปี^บพพั^บชชัง, ละ^บเภยยัง อุปะ^บสั^บมปะ^บทัง.

ทุ^ดติยัม^ดปา^ดหัง ภั^ดนเต, สุ^ดจิระปะ^ดรินิพพุ^ดตัมปิ, ตัง ภา^ดคะวัน^ดตัง สะระณัง คัจ^ดฉามิ,
ธัม^ดมัญจะ ภา^ดกขุสัง^ดฆัญจะ, ละ^ดเภยยา^ดหัง ภั^ดนเต, ตัสสะ ภา^ดคะวะ^ดโต,
ธัม^ดมะวิ^ดนະเย ปี^ดพพั^ดชชัง, ละ^ดเภยยัง อุปะ^ดสั^ดมปะ^ดทัง.

ตะ^ดติยัม^ดปา^ดหัง ภั^ดนเต, สุ^ดจิระปะ^ดรินิพพุ^ดตัมปิ, ตัง ภา^ดคะวัน^ดตัง สะระณัง คัจ^ดฉามิ,
ธัม^ดมัญจะ ภา^ดกขุสัง^ดฆัญจะ, ละ^ดเภยยา^ดหัง ภั^ดนเต, ตัสสะ ภา^ดคะวะ^ดโต,
ธัม^ดมะวิ^ดนະเย ปี^ดพพั^ดชชัง, ละ^ดเภยยัง อุปะ^ดสั^ดมปะ^ดทัง.

อะ^บหัง ภั^บนเต, ปี^บพพั^บชชัง ยา^บจา^บมิ, อี^บมา^บนิ กา^บสา^บยา^บนิ วั^บต^บธา^บนิ
คะ^บเห^บตฺวา, ปี^บพ^บพา^บเช^บละ มัง ภั^บนเต, อะ^บนุ^บกัม^บปิง อุปา^บทา^บยะ.

ทุ^ดติยัม^ดปิ อะ^ดหัง ภั^ดนเต, ปี^ดพพั^ดชชัง ยา^ดจา^ดมิ, อี^ดมา^ดนิ กา^ดสา^ดยา^ดนิ วั^ดต^ดธา^ดนิ
คะ^ดเห^ดตฺวา, ปี^ดพ^ดพา^ดเช^ดละ มัง ภั^ดนเต, อะ^ดนุ^ดกัม^ดปิง อุปา^ดทา^ดยะ.

ตะ^ดติยัม^ดปิ อะ^ดหัง ภั^ดนเต, ปี^ดพพั^ดชชัง ยา^ดจา^ดมิ, อี^ดมา^ดนิ กา^ดสา^ดยา^ดนิ วั^ดต^ดธา^ดนิ
คะ^ดเห^ดตฺวา, ปี^ดพ^ดพา^ดเช^ดละ มัง ภั^ดนเต, อะ^ดนุ^ดกัม^ดปิง อุปา^ดทา^ดยะ.

(ถ้าบวชเป็นสามเณร ยกคำว่า ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ออกเสีย)

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะรับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วกล่าวสอนถึงพระรัตนตรัยเป็นต้น และบอก ตจปัญจกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะชา ^ดทันทา ตะโจ (อนุโลม)
ตะโจ ^ดทันทา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม)

ครั้นสอนแล้วพระอุปัชฌายะชักอังสะออกจากไตรสวมให้แล้ว สั่งให้ออกไปครองไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหาพระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่าน แล้วกราบ ๓ หน นิ่งคุกเข่า ประนมมือเปล่งวาจา ขอสรณะและศีลดังนี้

อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.
^ดทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.
ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สาระณะสีลัง ยาจามิ.

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการนำ ให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไปดังนี้

นะโม ตัสสะ ^กภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

แต่นั้นท่านจะสั่งด้วยคำว่า เอวัง ะเทหิ หรือ ยะมะหัง ะทามิ ตัง ะเทหิ ฟังรับว่า *อามะะ ภันเต* ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่าสรณคมน์ตามไปทีละพากย์ดังนี้

^บพุทฺธัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
^กธัมมัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
^กสังฆัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
^ดทุติยัมปิ พุทฺธัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทฺธัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง ^กสาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง ^กสาระณัง คัจฉามิ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า ตีสระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง พึงรับว่า **อามะ ภันเต** การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วย
สรณคมน์เพียงเท่านี้ ต่อไปพึงสมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไปดังนี้

ปาณัติปาตา เวระมะณี

อะ^ดทินนา^ดทานา เวระมะณี

อะ^บพรั^บหมะจะรียา เวระมะณี

มุ^ดสาวา^ดทา เวระมะณี

สุ^{จย}ราเมระยะมัชชะปะมาทั^ดญ्ञฐานา เวระมะณี

วิ^{จย}กาละโก^{จย}ชนะนา เวระมะณี

นัจจะคิตะวาทีตะวิสุกะทั^ดสสะนา เวระมะณี

มา^{กย}ลา^{กย}คัณฐะวิเลปะนะธู^{กย}ระณะมัณฑะนะวิภูสะนั^{กย}ญ्ञฐานา เวระมะณี

อุ^{กย}จจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี

ชา^{จย}ตะรุ^{จย}ปะระชะตะปะฏีกะคะหะณำ เวระมะณี

ท่านจะว่า อิมานิ ^ดทะสะ ^ดสิกขาปะ^ดทานิ ^ดสะมาทิยามิ ๑ หน ใหว่าตาม ๓ หน

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตร อุ่มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะในสังฆสนนิบาตวางไว้ข้างตัวด้านซ้าย นำเครื่องสักการะ
ถวายท่าน แล้วกราบ ๓ หน นิ่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขออุปนิสัย ดังนี้

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

ทุ^ดติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ.

อุ^{กย}ปัชฌาโย เม ภันเต โห^{กย}หิ (ว่า ๓ หน)

พระอุปัชฌายะกล่าวว่า โอปายิกัง, ปะฏิรู^{กย}ปัง, ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ บทใดบทหนึ่ง พึงรับว่า **สาธุ ภันเต** ทุกบทไป แต่นั้น
สามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่าดังนี้

อั^{จย}ชชะตักเคทานิ เถโร, มัย^{กย}หัง ภาโร, อะหัมปิ เถ^{กย}ธัสสะ ภาโร. (ว่า ๓ หน)

แล้วกราบลง ๓ หน.

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะแนะนำสามเณรตามระเบียบแล้ว พระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท บอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ ภันเต ๔ หน ดังนี้

๑. อะยันเต ปัตโต	(พึงรับว่า) อามะ ภันเต
๒. อะยัง สังฆาญิ	(พึงรับว่า) อามะ ภันเต
๓. อะยัง อุตตะราสังโก	(พึงรับว่า) อามะ ภันเต
๔. อะยัง อันตะระวาสะโก	(พึงรับว่า) อามะ ภันเต

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า คัจฉะ อะมุหิ โอภาเส ตมฺฐาหิ พึงถอยออกลุกขึ้นยืนอยู่ในที่ที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านแสดงสมมติตนเป็นผู้สอนซ่อม แล้วออกไปสวดตามอันตราภิกขกรรม พึงรับว่า นัตถิ ภันเต ๕ หน , อามะ ภันเต ๘ หน , ตอบชื่อฉายาตนและชื่อฉายาพระอุปัชฌาย์ ดังนี้

๑. กุณฺฐิจัง	(พึงตอบว่า) นัตถิ ภันเต
๒. คัณโฑ	(พึงตอบว่า) นัตถิ ภันเต
๓. กิลาโส	(พึงตอบว่า) นัตถิ ภันเต
๔. โสโส	(พึงตอบว่า) นัตถิ ภันเต
๕. อะปะมาโร	(พึงตอบว่า) นัตถิ ภันเต
๑. มะนุสโสสี	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๒. ปุริโสสี	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๓. ภูชิสโสสี	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๔. อะนะโณสี	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๕. นะสี ราชะกะโฏ	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๖. อะนุญญาโตสี มาตาปิตุหิ	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๗. ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสี	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต
๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง	(พึงตอบว่า) อามะ ภันเต

๑. กิณนาโมสี	(พึงตอบว่า) <u>อะหัง ภันเต (ฉายาผู้ขอวข) นามะ</u>
๒. โก นามะ เต อุปัชฌายิ	(พึงตอบว่า) <u>อุปัชฌายิ เม ภันเต आयัสฺมา (ฉายาพระอุปัชฌาย์) นามะ</u>

ครั้นซักซ้อมอันตราภิกขกรรมเสร็จแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดขอเรียกอุปสัมปทาเปกขะ(ผู้มุ่งอุปสมบท) เข้ามาอุปสัมปทาปักขะพึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้าพระอุปัชฌายะ ๓ หน แล้วนุ่งคุกเข้าประนมมือ เปล่งวาจาขออุปสมบท ว่าดังนี้

สังฆัมภันเต, อุปะสัมปะทัง ยาจามะ,
 อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ
 ทุติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ,
 อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ
 ตะติยัมปิ ภันเต, สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามะ,
 อุลลุมปะตุ โน ภันเต, สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ

(ถ้าวชรูปเดียว ให้เปลี่ยน ยาจามะ เป็น ยาจามิ, เปลี่ยน โน เป็น มัง)

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะกล่าวคำเผด็จสงฆ์แล้ว และพระอาจารย์สวดสมมติตน ถ้ามอันตราภิกขกรรม(ที่ถ้ามไปแล้วก่อนหน้า) อีกครั้งในท่ามกลางสงฆ์ พึงรับว่า นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน ตอบชื่อนและอุปัชฌายะ ๒ หนโดยนัยหนหลัง แต่นั้นพึงตั้งใจฟังท่านสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้ว พึงพับเพียบประนมมือฟังพระอุปัชฌายะบอกอนุศาสน์ไปจนจบแล้วรับว่า *อามะ ภันเต* แล้วกราบ ๓ หน.

จบวิธีอุปสมบทแบบเอสาหัง

วิธีการท่องสวดคำขานนาค (สำเนียงมคร)

- เว้นวรรคตามลูกน้ำ
- วงกลมด้านบน คือ เสียงขึ้นจมูก
- วงกลมด้านล่าง คือ เสียงลงลำคอ
- ตัวอักษรที่อยู่เหนือคือ ให้ออกเสียงแบบตัวนั้น

พิธีบรรพชาอุปสมบท

สแกนดู Youtube ชื่อมท่องคำขานนาค

ฉบับแปลความหมาย วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบเอสาหัง (ธรรมยุติกนิกาย)

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประนมมือเข้าไปในสังฆสนนิบาตวางผ้าไตรไว้ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌายะ แล้วกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐ์ 3 ครั้งแล้วนุ่งคุกเข่าอุ้มผ้าไตรประนมมือเปล่งวาจา ถึงสรณะและขอบรรพชาด้วยคำมคธ หยุดตามจุตจุลภาคว่า

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

(ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว พระธรรมพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้า พึงได้บรรพชา พึงได้อุปสมบท ในพระธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น)

ทุติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

(ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว พระธรรมพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้า พึงได้บรรพชา พึงได้อุปสมบท ในพระธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้ครั้งที่สอง)

ตะติยัมปาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ณะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ละเภยยาหัง ภันเต, ตัสสะ ณะคะวะโต, ธัมมะวินะเย ปัพพัชัง, ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง

(ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว พระธรรมพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้า พึงได้บรรพชา พึงได้อุปสมบท ในพระธรรมวินัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้ครั้งที่สาม)

อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตะวา, ปัพพาเชละ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ (ท่านขอรับ กระผมขอบรรพชา ขอท่านโปรดอนุเคราะห์ ผ่ากาสาวะนี้ ให้กระผมบวชเพื่อทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน เป็นเครื่องสลัดออกจากความทุกข์)

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตะวา, ปัพพาเชละ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ (ท่านขอรับ กระผมขอบรรพชา ขอท่านโปรดอนุเคราะห์ ผ่ากาสาวะนี้ ให้กระผมบวชเพื่อทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน เป็นเครื่องสลัดออกจากความทุกข์ แม้ครั้งที่สอง)

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, ปัพพัชัง ยาจามิ, อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหตะวา, ปัพพาเชละ มัง ภันเต, อะนุกัมปัง อุปาทายะ (ท่านขอรับ กระผมขอบรรพชา ขอท่านโปรดอนุเคราะห์ ผ่ากาสาวะนี้ ให้กระผมบวชเพื่อทำให้แจ้งซึ่งพระนิพพาน เป็นเครื่องสลัดออกจากความทุกข์ แม้ครั้งที่สาม)

ถ้าบวชเป็นสามเณร ยกคำว่า ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ออกเสีย

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะรับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วกล่าวสอนถึงพระรัตนตรัยเป็นต้น และบอกตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะชา ทันตา ตะโจ (อนุโลม) (ผม, ขน, เล็บ, ฟัน, หนัง (ตามลำดับ))

ตะโจ ทันตา นะชา โลมา เกสา (ปฏิโลม) (หนัง, ฟัน, เล็บ, ขน, ผม (ทวนลำดับ))

ครั้นสอนแล้วพระอุปัชฌายะชักอั้งสะออกจากไตร สวมให้แล้ว สั่งให้ออกไปครองไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหา
พระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ 3 หน นั่งคุกเข่า ประนมมือเปล่งวาจาสรรณและศีลดังนี้

อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิ (กระผมขอสรณคมน์ และศีล ขอรับ)

พุทฺธัมปิ อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิ (กระผมขอสรณคมน์ และศีล แม้ครั้งที่สอง ขอรับ)

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, สรรณะสีลัง ยาจามิ (กระผมขอสรณคมน์ และศีล แม้ครั้งที่สาม ขอรับ)

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการนำให้ผู้มุ่งบรรพชา ว่าตามไปดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

(ขอนอบน้อมแด่ พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง)

ว่า 3 หน (พระสวดนำ 3 ครั้ง เราค่อยสวดตาม 3 ครั้ง)

แต่นั้นท่านจะสั่งด้วยคำว่า **เอวัง วะเทหิ หรือ ยะมะหัง วะทามิ ตัง วะเทหิ** (เธอจงกล่าวตามเรา)

พึงรับว่า **อามะ ภันเต** (ขอรับ กระผม)

ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาสรรณคมน์ตามไปที่ละพากย์ดังนี้

พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระพุทฺธเจ้าเป็นที่พึ่ง)

ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง)

สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง)

พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระพุทฺธเจ้าเป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สอง)

พุทฺธัมปิ ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สอง)

พุทฺธัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สอง)

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระพุทฺธเจ้าเป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สาม)

ตะติยัมปิ ธัมมัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สาม)

ตะติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ (กระผม ขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง แม้ครั้งที่สาม)

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า **ติสสรณะคะมะนัง นิฏฐิตัง** (ไตรสรณคมน์ จบแล้ว) พึงรับว่า **อามะ ภันเต** (ขอรับ กระผม) ลำดับ
นั้นพระอาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคมน์เพียงเท่านี้

ทีนั้นถึงสมათานสิกขาบท 10 ประการว่าตามท่านไปดังนี้

ปาณาติปาตา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ฆ่าสัตว์)

อะทินนาทานา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ถูเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้)

อะพรหมจะรียา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ประพฤติ ไม่ประเสริฐ (เสพเมถุน))

มุสาวาหา เวระมะณี (งดเว้นจากการ พูดเท็จ)

สุราเมรัยมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ดื่มน้ำเมาคือสุรา และเมรัย เป็นที่ตั้งแห่งความประมาท)

วิกาละโภชะนา เวระมะณี (งดเว้นจากการ บริโภคอาหาร ในยามวิกาล)

นัจจะคิสะวาหิตะวิสุกะทัสสะนา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ฟ้อนรำขับร้องประโคมและดูการละเล่น)

มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมณฺฑนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี (งดเว้นจากการ ทัดทรงดอกไม้ของหอมและเครื่องลูบไล้)

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวะระมะณี (งตเว้นจากการนอนบนที่นอนสูงและที่นอนใหญ่)

ชาตะรุประชะตะปะฏิคคะหะณา เวะระมะณี (งตเว้นจากการรับทอง และเงิน)

อิมานิ ทะสะ ลิกขาปะทะนิ สะมาทียามิฯ (ว่า 3 หน) (กระผมของสมาทานสิกขาบท 10)

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตร อุ่มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะในสังฆสนนิบาตวางไว้ ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวาย ท่าน แล้วกราบ 3 หน นั่งคุกเข่าประนมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ (กระผม ขอนิสสัย ขอรับ)

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ (กระผม ขอนิสสัย แม้ครั้งที่สอง ขอรับ)

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต, นิสสะยัง ยาจามิ (กระผม ขอนิสสัย แม้ครั้งที่สาม ขอรับ)

อุปัชฌายะ เม ภันเต , โหติ (ขอท่านเป็นอุปัชฌาย์ ของกระผมเถิด ขอรับ) ว่า 3 หน

พระอุปัชฌายะกล่าวว่า โอปาอิกัง (ชอบแก่อุบาย), ปะฏิรูปีง (สมควร), ปาสาทิเกนะ สัมปาเทติ (จงยังความปฏิบัติให้ถึงพร้อม ด้วยอาการอันความเสื่อมใส) บทใดบทหนึ่ง พึงรับว่า สาธุ ภันเต (ดีละ ขอรับ) ทุกบทไป

แต่นั้นสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่าน ว่าดังนี้

อัชชะตคเคทานิ เถโร, มัยหัง ภะโร, อะหัมปิ เถรัสสะ ภะโร (ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป พระเถระย่อมเป็นภาระของกระผม, แม้ กระผมย่อมเป็นภาระของพระเถระ) ว่า 3 หน เสร็จแล้วกราบลง 3 หน

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะแนะนำสามเณรไปตามระเบียบแล้ว พระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่ง อุปสมบท บอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า อามะ ภันเต 4 หนดังนี้

คำบอกบาตร

คำรับ

1. อะยันเต ปัตโต (นี้บาตรของเธอ)	อามะ ภันเต (ขอรับ กระผม)
2. อะยัง สังฆาฏิ (นี้ผ้าสังฆาฏิ)	อามะ ภันเต (ขอรับ กระผม)
3. อะยัง อุตตะราสังโค (นี้ผ้าอุตตราสงค์)	อามะ ภันเต (ขอรับ กระผม)
4. อะยัง อันตะระวาสะโก (นี้ผ้าอันตรวาสก)	อามะ ภันเต (ขอรับ กระผม)

ต่อจากนั้นพระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า คัจฉะ อะมุเมหิ โอกาเส ติญญาหิ พึงถอยออกลูก

ขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมติตนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วออกไปสวดถาม อันตรายิกธรรม พึงรับว่า นัตถิ ภันเต 5 หน อามะ ภันเต 8 หนดังนี้

ถาม

ตอบ

1. ภูฏฐัง (โรคเรื้อน)	นัตถิ ภันเต (ไม่เป็น ขอรับ)
2. คัณโฑ (โรคฝี)	นัตถิ ภันเต (ไม่เป็น ขอรับ)
3. กิลาสो (โรคกลาก)	นัตถิ ภันเต (ไม่เป็น ขอรับ)
4. โสโส (โรคหิด)	นัตถิ ภันเต (ไม่เป็น ขอรับ)
5. อะปะมาโร (โรคลมบ้าหมู)	นัตถิ ภันเต (ไม่เป็น ขอรับ)
1. มะนุสโสสี (เธอเป็นมนุษย์หรือ)	อามะ ภันเต (ใช่ ขอรับ)
2. ปุริโสสี (เธอเป็นชายหรือไม่)	อามะ ภันเต (ใช่ ขอรับ)

